

“Holland, mien houtland”

Land van water en van wieje,
dat waorsj doe in vreuger tieje,
Hits en ies, alles höbs doe mitgemakt,
en van dit alles höbs doe get gepakt.

Leim en zand woort hie gebrach,
van de gletsjers mit enorme krach
Dao zaote van die zäödsjes in dae leim,
die wasse noe hie en veule zich heim.

Dit is "t heilig woud van de Batave",
zagte de Romeine es ze kaome gedrave.
Ze waore bang veur dat water, reet en kroed
en knepe d'r dan ouch gouw tössjen oet.

De ièrsjte luuj doge 't in 't klein,
en veer doge 't nog ins extra fijn
Veer ruimte op al die baeke en die bösjje,
mit de bloome, de wieje en de vösje.

Noe, wie 't te laat is höbbe veer sjpiet,
mèh veer zint oos water en wieje kwiet.
Holland is gein houtland miè,
en al 't water höbbe veer in de ziè .

Laote veer bliej zeen mèt die “milieugekke”
en zuinig zeen op al die sjoan plekke.
Wo blome , 't kroed en de wieje
ós laote dinke aan vreuger tieje.

Dré Kickken.

